

LA FINESTRA D'IGUALTAT. Charo Álvarez

“El canvi més important ha estat en la mateixa sensibilitat de les dones”

La trajectòria de Charo Álvarez Reguera comença en els anys huitanta, quan ingressa com a estudianta, ens conta que en aquells anys “la universitat era molt viva en tots els sentits, estàvem en plena transformació i en plena democratització i canvi del sistema”. El seu entusiasme la va dur a participar, segons explica, “igual que la resta de dones joves, en eixa transformació democràtica del país des de la universitat i després des del feminisme: jo he estat una feminista sobretot de la praxi”. Quan Charo Álvarez va començar a treballar a la Universitat de València el 1987, els estudiants sol·licitaven serveis específics el disseny i la posada en marxa dels quals li van ser encarregats. A partir d'aleshores i sota la seua direcció comencen a prestar-se serveis d'informació als estudiants a través del DISE.

Després d'uns nou anys d'activitat professional fora de la Universitat i d'enfortiment de la seua formació en l'àrea d'informació i noves tecnologies, el 1998 Charo torna a la Universitat a ocupar el seu lloc de treball anterior com a directora del DISE. Des d'aleshores la seua experiència professional s'ha centrat en els serveis d'informació i d'atenció al col·lectiu d'estudiants. Al llarg d'aquests anys, explica, “hem passat per moltes fases quant al disseny i desenvolupament de programes, és a dir, no són el mateix els programes que féiem fa vint-i-cinc anys i els mitjans amb els quals comptàvem fa vint-i-cinc anys que els programes que fem hui, és a dir el Servei ha anat evolucionant segons han anat evolucionant la societat i la mateixa Universitat”. Recentment el DISE i el CADE s'han tornat a fusionar tot buscant sinergies, buscant optimitzar les energies i els

recursos, ara amb el nom de Servei d'Informació i Dinamització (SeDi).

Situació de les dones a la Universitat

Pel que fa a la seua percepció sobre els canvis en la situació de les dones a la Universitat, Charo Álvarez ens conta que en el grup de dones dedicades a la gestió el canvi està relacionat amb la professionalització del treball i les promocions professionals, que han afavorit la complexització de l'estructura de gestió, s'han generat nous cossos més professionalitzats, grups qualificats, etc. En aquest sentit, “han millorat les nostres oportunitats i les nostres condicions laborals i les nostres oportunitats professionals, és a dir, en el moment que tens diferents escales i grups doncs tens una opció de promoció professional que abans no estava”.

Un altre canvi que considera rellevant s'ha donat en les dones del Personal de Docència i Investigació perquè, segons explica, “la pressió per arribar a la igualtat en les promocions, sobretot en l'accés, tant en la representació política com en els escalons més alts de càtedres, doncs aquesta ha estat la reivindicació permanent i encara que de manera lenta i sostinguda sí que s'ha arribat a assolir, no l'equitat ni la igualtat encara, però sí que hi ha hagut en els últims anys una empenta important en aquest sentit”.

Tal vegada el canvi més important, argumenta Charo Álvarez, “ha estat en la mateixa sensibilitat de les dones en relació amb la reivindicació i la lluita per trencar eixes barres que no són només les del sostre de cristall, sinó que són les d'arrels patriarcales molt profundes que estan en institucions tan antigues com ara la universitat i, sobretot, en universitats com són aquestes amb

orígens medievals, perquè hi ha molts registres que estan ací latents en els substrats i que emergeixen per poc que et descuides i que potser ha costat més la igualtat en les universitats més antigues que en les universitats més joves”.

Conciliació de la vida personal i familiar amb la vida laboral

Charo Álvarez ens conta que la seua experiència de conciliació no està relacionada amb la maternitat o la criança, ja que va optar pel desenvolupament professional i la reivindicació social. En aquest sentit, l'experiència de conciliació es trasllada a la cura de familiars dependents, principalment la mare i el pare. No obstant això, reflexiona Charo Álvarez, pel que fa a la conciliació amb els fills, “la societat està sensibilitzada, hi ha programes de disminució d'horari, reducció de temps, excedències per a cures, és a dir hi ha tot un seguit de coses que des del punt de vista dels treballadors s'han aconseguit i arpleguen la legislació i la normativa sobre igualtat, no està passant el mateix en el cas quan ens hem de dedicar als nostres majors i crec que això és una qüestió que també hem de posar damunt de la taula i més en uns temps com els actuals”.

La necessitat de cuidar de persones majors dependents continua sent assignada a les dones i en aquest sentit calen una estructura i unes polítiques que faciliten aquesta experiència per a les dones. Charo argumenta que “continua estant el tema que les dones tenim majors sensibilitats referent a això. A més, no hi ha tampoc cap programa que et done suport i et diga bé, doncs tens un temps per a fer-te càrrec de la teua mare..., i eixa experiència no la duc emocionalment bé”.

Unitat d'Igualtat i I Pla d'Igualtat

Sobre la necessitat del Pla d'Igualtat i d'un centre de gestió de les polítiques d'igualtat, Charo Álvarez ens explica que la Universitat de València “ha fet molt bé en la constitució i configuració de la Unitat d'Igualtat, crec que està potenciant i fent visible, si es consolida, el que és eixa mirada i eixe observatori que permet no baixar la guàrdia en temps com els que ens acorralen, perquè són temps molt difícils”. A la Universitat de València la Unitat d'Igualtat “s'està consolidant com una unitat important, com un servei important des del moment en el qual s'està dotant d'una estructura que li permet eixa consolidació i s'està estenent lentament a tots els grups i col·lectius de la Universitat”. Charo Álvarez ens explica que al principi, quan es va pensar en les unitats d'igualtat, “teníem totes molt pròxim les reivindicacions i les lluites feministes”. A les universitats, explica, els primers col·lectius que van plantar llavors van ser els seminaris i instituts d'investigació, uns col·lectius que, tot i ser molt importants, estan molt dirigits i molt orientats cap a uns objectius concrets (donar suport a la investigació de les dones i visibilitzar en molts casos la situació de les dones) dins d'un sistema molt vigilat. Per la seua banda, les unitats d'igualtat són més obertes, “són paraigües que donen cobertura a tot el conjunt de persones que conformen la univer-

sitat, siguen docents, siga personal de gestió, siguen estudiantes”. De fet, subratlla Charo Álvarez, en les dues últimes edicions de la Setmana de la Igualtat o en les activitats de prevenció de la violència de gènere “la participació de l'estudiantat en les activitats programades de la Unitat d'Igualtat amb la cooperació d'altres serveis està sent magnífica”. Aquesta participació activa d'estudiants i estudiantes ha gratificat Charo Álvarez, que ens explica que “va haver-hi un moment en el qual déiem: on estan les joves?, és a dir, hi va haver una generació de dones que perquè ens va tocar històricament i per la nostra ideologia i sensibilitat vam estar en aquestes reivindicacions i en aquestes lluites, però va haver-hi uns anys en els quals no hi havia gent jove”. Amb tot, en els dos últims anys, ha observat “com en els tallers i les conferències programades des de la Unitat d'Igualtat, en alguns casos també amb el suport d'aquest Servei, hi ha una afluència importantíssima de gent jove, dones i homes”. Per tant, “la Unitat d'Igualtat en la seua curta existència ja està fent visible els fruits del seu treball sostingut, de cooperació, de treball amb tots els col·lectius, és a dir la meua enhorabona a la Unitat d'Igualtat”.

Ana María Martínez
Santamaría.

Màster en Gènere i Polítiques
d'Igualtat.

FORMACIÓ DE DONES SAHRAUÍS. La Universitat de València inicia un nou projecte d'activitats formatives per a dones i joves sahrauís. Així ho recull el conveni signat per la vicerectora de Comunicació i Relacions Institucionals, Silvia Barona, i la ministra de Cultura de la República Àrab Sahrauí Democràtica, Khadija Hamdi. L'acord de col·laboració també estableix actuacions de millora en l'Aula de Cultura. El conveni per a l'execució del programa Consolidació del Centre Cultural i Programa d'Activitats Formatives forma part de la convocatòria de projectes de cooperació al desenvolupament promoguda des del Vicerectorat de Relacions Internacionals i Cooperació que dirigeix Olga Gil.

Edita: Universitat de València.
Directora: Remei Castelló.
Consell de Redacció: Daniel González Serisola, Olga Dénia, Alfons Cervera, Magda R. Brox, Agustí Hernàndez, Manuel Peris i Francesc Bayarri.
Disseny i maquetació: Tomás Gorria.
Fotografia: Miguel Lorenzo.
Correcció lingüística: Agustí Peiró.
Administració i Serveis: Paco González, Vicent Martínez i Mónica García.

Contractar Publicitat: Publipress. Tel. 96 391 84 00.
Redacció: Gabinet de Premsa (Avinguda de Blasco Ibáñez 13, 46010). Tel. 96 386 41 13.
Correu electrònic: premsa@uv.es.
Nou DISE digital: <http://www.uv.es/~noudise>.
Impremta: Rotodomenech S.L.
Dipòsit legal: V-1.612-1997.
ISSN: 1138-0624. **Nombre d'exemplars:** 10.000.

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA